

ПОСЛЕ ПЕТНАЕСТ ГОДИНА РАДА У СР НЕМАЧКОЈ

## Вратио се Вита Арсенијевић

Познати рукометни стручњак, некадашњи професор Основне школе „Иван Горан Ковачић”, тренер Радничког и Партизана тренирао је у Немачкој осам клубова, освојио је две значајне титуле и остварио успешан спортски и материјални биланс

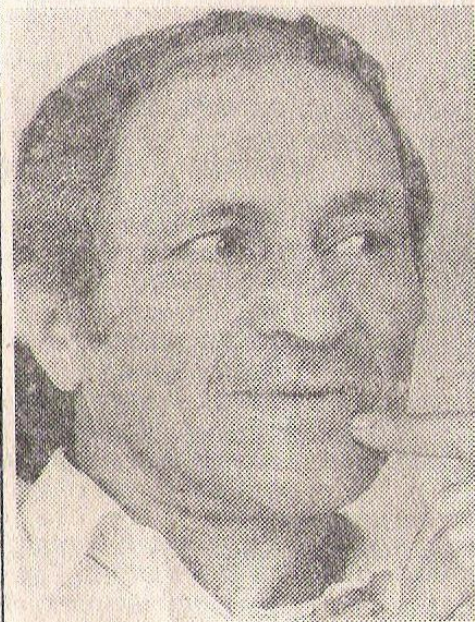
Недавно се из СР Немачке, где је провео пуних 15 година као професор у школи, као тренер рукометних клубова, вратио Вита Арсенијевић, некадашњи професор Основне школе „Иван Горан Ковачић” из Београда. Школе која је имала Школско спортско друштво, једно од најбољих у Србији. Овај школски колектив добио је Октобарску награду крајем шездесетих година, Витомир Арсенијевић је тада имао рукометни школски тим из кога су поникли Јовица Цветковић и Милан Калина, Дуња Костић и многи други.

За свој рад у школи Вита Арсенијевић је добио „Мајску награду” СОФК Србије, „Децембарску” СО Звездаре, био је 1974. на прагу „Октобарске награде” града Београда али није је добио због неоправданих и недоказаних сумњичења. То су били и тренуци који су допринели да Арсенијевић напусти школу, дужност председника Збора наставника ОШ „Иван Горан Ковачић” и крене у свет...

Провео је Арсенијевић пуних 15 година у СР Немачкој, тренирао је осам клубова, изузев једног, све прволигаше. Био је освајач Рукометног купа СР Немачке са Данкерзеном 1976. само после годину дана рада а после две 1977. и првак СР Немачке. Касније је мењао клубове, градове и средине, Нетелштат је освојио Куп победника европских купова са тимом у коме су играли Милан Јазаревић и Здравко Миљак, непосредно после одласка Арсенијевића.

Али у почетку није све ишло лако и глатко. Кад се 1975. обрео у Дицембаху

код Франкфурта најпре је радио у школи као професор, после наставе учио је језик, после ових часова одлазио на тренинг а увече се поново прихватао књиге и настојао да овлада немачким за што краће време. После пола године успео је, врата су се сада сама отвараола, жена са две мале ћер-



Вита Арсенијевић

ке доселила се у Дицембах и почео је један нови живот за породицу Арсенијевић.

Никад Арсенијевић није заборавио крај, одакле је дошао, живео је са својима код куће, радовао се и туговао. Међу првима је дао помоћ за настрадале у Црној Гори, ових дана уписаће и зајам за Србију.

На крају свог рада од деценију и по Арсенијевић се обрео у екипи Лемга код Дортмунда. Запео је из петних жила да подигне тим ка врху табеле, али са три тренинга (како су хтели играчи и управа) то се није могло. Раскинуо је уговор на штету клуба и сада прима плату до 1991. Док овај уговор траје не може да ради као тренер ни у једном клубу. После тога Вита Арсенијевић намерава да ради у Партизану (где је некада успешно водио женски тим у Првој лиги) коме жели да помогне да се помакне са друголигашке позиције. Стручњак са 52 године живота још има жеље и енергије да се огледа у домаћем рукомету. Рада изван граница наше земље му је доста, материјално је збринут, ћерке су му сада одрасле. Млађа Снежана има 18 година а старија Ивана 21. Обе су изузетни студенти Филолошког факултета у Београду. Супруга Зора Бањанац, некадашња кошаркашица Црвене звезде, је породични кормилар ове узорне породице која је била и остала на окупу.

Вита Арсенијевић је показао и доказао како се изузетним радом може остварити много. Био је и остао рукометни стручњак изузетних вредности.

В. Илић

12. јул 1989